

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונב

ספרים חדשים

פשוטו של מקרא

חומש עם פירוש רש"י כפשוטו
בהוצאת לשם

חומש שמות במהדורה מאירת עיניים, עם פירוש המבאר את דברי רש"י בלשון בהירה לכול. הפירוש נערך בידי צוות תלמידי חכמים. 628 עמ'. טל' 052-7673715.

במענה למכתבה

מאת הרבי מליובאוויטש
בהוצאת אלומות

מכתבי הרבי לנשים, בעריכת חסידה הלוי. המכתבים מסודרים לפי נושאים הקשורים במיוחד לעולמן של נשים. 295 עמ'. טל' 1-700-704120.

שבת טיש

מאת מתתיהו דייטש-אשכנזי
בהוצאת למשפחותם

סיפורי צדיקים, פנינים ופרפראות, מידות והליכות על פרשיות השבוע ומועדי השנה. ניקוד מלא. 636 עמ'. טל' 02-5806777.

העתיד כאן

מאת הרב נחום רבינוביץ
בהוצאת טעם ודעת

ספר המבקש לענות על ההתעניינות הגוברת בענייני הגאולה וביאת המשיח. עשרה פרקים המקיפים את הנושא. 234 עמ'. טל' 055-8836788.

זמני השבוע

ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
5:34	6:10	6:07	5:35
6:34	7:11	7:00	6:31

322 בתי חב"ד לשירותכם *3770 מוקד חב"ד

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 729-72-2770100 • פקס 729-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

למה הוא מתגרה באיש החזק

כאשר המן הכריז על גזרת ההשמדה הוא היה בשיא כוחו ועוצמתו. לא חלפו ארבעה ימים והוא כבר היה תלוי על העץ אשר הכין למרדכי

סיפור המגילה משקף את הדרך שבה הקב"ה מנהיג את עולמו

הקב"ה מנהיג את עולמו. לכאורה העולם מתנהל על-פי דרך הטבע. יש מומחים לתחומיהם, המבינים את דרך פעולתם של מנגנונים ארציים, והיודעים להעריך את ההתפתחויות. יש תהליכים, מוקדי כוח, מערכות השפעה.

אך מתברר שבמקביל יש יד נסתרת המכוונת את האירועים. כך יכולות להתחולל התפתחויות מסעירות שאיש אינו יכול לצפותן מראש. כי התהליכים הטבעיים אינם אלא מסווה לידו של הקב"ה המנווט את המהלכים.

פורים נותן תקווה כשנקלעים לתוך מציאות קשה וסבוכה, כאשר נרָאָה שאין מוצא. לכן אמרו חז"ל: "אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם, אל ימנע עצמו מן הרחמים" – כי הקב"ה מציל ומושיע גם כשנדמה שכבר אפסה התקווה.

לתקן בשורש

מרדכי היהודי מלמד אותנו שקיומו של העם היהודי אינו יכול להתבסס על פעילות ארצית בלבד, אף שהיא חשובה וחיונית. גם הוא עצמו נוקט פעולות כאלה, אבל את עיקר המאמץ הוא מפנה לעבר פעילות רוחנית, שמטרתה לתקן את הדברים בשורשם ולהביא את ביטול הגזרה למעלה. כאשר מחזקים את הצד הרוחני, העולם הגשמי מתאים את עצמו מיד.

בטוחים אנו שהתחזקות רוחנית תביא בע"ה את המפנה המיוחל, עד שנזכה ל"ונהפוך הוא" הגדול ביותר – מהפך הגאולה האמיתית והשלמה.

משעשע למדי להעתיק את אירועי מגילת אסתר למציאות ימינו ולנסות להעריך את התגובות שהם יעוררו. למשל, איך יתקבל סירובו של מרדכי היהודי להשתחוות להמן – "ומרדכי לא יקרע ולא ישתחוה"?

איננו נזקקים ליותר מדי דמיון כדי לשער אילו מאמרים חריפים יכתבו בעיתונים, איך יגיבו רוב המפלגות, ואיזה מסע הפחדה ינהלו ערוצי התקשורת. "זו התגרות באיש החזק ביותר בממלכה", יצהיר אחד. חברו יארגן משלחת שתתייצב בחיוכים מתרפסים לפני המן ותטען שהאיש הקיצוני הזה, מרדכי, אינו מייצג את היהודים.

ואיך להתייחס למעשה הנועז של אסתר, המתייצבת בחצר הפנימית בלי רשות, מעשה ש'אחת דתו להמית', כשהיא עצמה אומרת "ואני, כאשר אבדתי, אבדתי"? למה לנקוט צעדים נחרצים ומסוכנים כליכך? למה לא לחפש את דרך הפיוס והפשרה? אולי אפשר לנהל 'שיחות שלום' עם המן האגגי...?

מהפך מהיר

נוסף על תקיפות יהודית וג'און יעקב, סיפור המגילה מלמד אותנו כי התהליכים הטבעיים אינם אלא כסות חיצונית למערכת פנימית, שבה הדברים נקבעים באמת. כאשר המן הכריז על גזרת ההשמדה הוא היה בשיא כוחו ועוצמתו. המלך אחשוורוש נתן לו את טבעת המלך ואת הרשות לעשות ביהודים "כטוב בעיניך". בדרך הטבע, לא נרָאָה כוח שיכול לעמוד כנגדו.

אבל ה"ונהפוך הוא" היה מהיר במידה שלא תיאמן. מרדכי ואסתר ידעו היכן למקד את המאמצים. הם קראו ליהודים להתכנס, לצום, להתפלל ולשוב אל ה'. לא חלפו ארבעה ימים והמן כבר היה תלוי על העץ אשר הכין למרדכי. האיש החזק ביותר בממלכה, זה שכל עבדי המלך היו כורעים ומשתחוים לו, הושלך באחת לשאול תחתית.

סיפור המגילה משקף את הדרך המופלאה שבה

ייעודו של פר הבעל

לקידוש שם שמים, לאחר שהתבררה אפסותה של העבודה הזרה והתעוררה בעם רוח של תשובה שלמה.

חובה לפעול

מכאן עולה הוראה למי שטוענים כי רצונם לעסוק אך ורק בענייני קדושה, שבהם מתקדש בבירור שמו של הקב"ה. למה להם - הם טוענים - לפעול עם עוברי עברה, ולהתאמץ לקרבם לאביהם שבשמים? למה להם להתעסק עם "פר של עבודה זרה"?

המסר מסיפור המעמד של אליהו הנביא הוא שגילוי האחדות האלוהית נעשה בעת ובעונה אחת על-ידי שני הקווים - 'עשה טוב' (פרו של אליהו) ו'סור מרע' (פר הבעל). ואדרבה, הקרבת פר הבעל קדמה לפר של אליהו, דבר המשקף את מעלתה של עבודה זו. יהודי נדרש להקדים את מלאכת קירובו של יהודי שני לעבודה הרוחנית האישית שלו, וזה מה שיביא את הגאולה האמיתית והשלמה.

(לקוטי שיחות, כרך טז, עמ' 415)

אמרת השבוע

תירוץ אחד

כומר אחד שאל את רבי יונתן אייבשיץ מפראג: "מדוע בכל החגים אתם עורכים את סעודת החג בערב החג, ובפורים אתם עורכים את הסעודה ביום?"

"גם אני תמה עליכם", השיב רבי יונתן. "כל חגיכם מתחילים ביום, ואילו את החגא על הולדת משיחכם כביכול, אתם מתחילים בלילה. אלא תשובה אחת לשתי השאלות: פורים בא לנו מידי גוי, ולכן אנו נוהגים בו מנהג גויים, ואילו חגכם, שבא לכם מידי יהודי, אתם נוהגים בו כיהודים."

פתגם חסידי

עני נכנס אל רבי פישל מסטריקוב לקבל צדקה, ולאחר שיצא החליף את כובעו ובא בשנית, בתקווה שלא יזוהה. הגיב הצדיק: "לא רק העשירים משתמשים בתחבולות, גם העניים"

אולם כשנדייק בדברי אליהו נראה שהוא מדגיש כי שני הפרים זהים גם בקידוש שם שמים שנעשה על-ידם: "כשם ששמו של הקב"ה מתקדש על-ידי זה שעמי, כך מתקדש על-ידיך". לכאורה איך אפשר לומר כן? אמנם גם הפר של הבעל מקדש שם שמים, אך לא בדרך חיובית כמו הפר השני, אלא בדרך שלילית!

התעוררות תשובה

מתשובת אליהו אנו למדים שהפר השני מקדש את השם בדיוק כמו הפר הראשון. על-ידי הוכחת השקר של הבעל התעוררו היהודים לשוב בתשובה ולעבוד את ה'. נמצא שהפר של כוהני הבעל הביא לידי גילוי את האמת האלוהית בדיוק באותה מידה שעשה זאת פרו של אליהו.

עניין דומה מצאנו בחטא העגל. חז"ל אומרים שבני ישראל "לא היו ראויים לאותו מעשה (חטא העגל)" אלא "גזרת מלך הייתה... כדי ליתן פתחון פה לבעלי תשובה". אם כן, כאשר בני ישראל שבו בתשובה על חטא העגל, התברר בדיעבד שהחטא החמור הזה בעצמו גרם

בהפסדת השבת מסופר על העימות בין אליהו לנביאי הבעל בהר הכרמל. אליהו הציע שכל צד יקריב פר, והכול יראה על מי תרד האש מן השמים. ואכן, האש ירדה רק על פרו של אליהו וכל העם הכריז: "ה' הוא האלוהים".

חז"ל מספרים שהפר שעלה בגורלו להיות קרבן של נביאי הבעל טען לפני אליהו: "אני וחברי יצאנו מבטן אחד... הוא (פרו של אליהו) עולה לחלקו של הקב"ה ושמו של הקב"ה מתקדש עליו, ואני עליתי לחלק הבעל להכעיס את בוראי!". השיב לו אליהו: "כשם ששמו של הקב"ה מתקדש על-ידי זה שעמי, כך מתקדש על-ידיך".

גם אתה מקדש

בפשטות תשובת אליהו היא, שאמנם פרו של אליהו קידש את ה' במידה הגדולה ביותר, שכן 'ותפל אש ה' ותאכל את העלה', אך גם הפר של כוהני הבעל גרם קידוש השם. נביאי הבעל קראו וחזרו וקראו: "הבעל עגנו", ולמרות כל מאמציהם 'ואין קול ואין ענה'. כך הוכח השקר של הבעל לעיני כול.

מן המעיין

"ג מידות הרחמים | מאת הרב אליעזר ברוך

הקב"ה כשליח ציבור

"ויעבור ה' על פניו ויקרא, ה' ה', אל רחום וחנון" (שמות לד,ו). אמר רבי יוחנן: אלמלא מקרא כתוב, איי אפשר לאמרו. מלמד שנתעטף הקב"ה כשליח ציבור, והראה לו למשה סדר תפילה, ואמר לו: בכל זמן שישאל חוטאים, יעשו לפני כסדר הזה ואני מוחל להם.

(ראש השנה יז,ב)

עשייה ולא אמירה

לא נאמר "יאמרו לפני כסדר הזה", אלא "יעשו לפני". לא באמירה בלבד הדבר תלוי, אלא בעשייה. אם האדם עושה את מידותיו כמידותיו של הקב"ה, עונותיו נמחלים לו.

(אלשיך)

החלק קורא

"ויעבור ה' על פניו ויקרא ה' ה'" (שמות לד,ו). הנשמה היא חלק אלוה ממעל, וכשהנשמה קוראת לקב"ה, חלק ה' קורא כביכול לקב"ה. כשיראת ה' אופפת את האדם והוא מתמלא ראה ואהבה, כי אז "ויקרא ה'" - אל ה'.

(רבי לוייצחק מברדיצ'ב)

עליית העוון

"נושא עוון ופשע" (שמות לד,ז). כשם שהשטות של התינוק מעלה שחוק אצל האב, כך כשהעוון

עולה למקום גבוה נעשית המתקה לטובה.

(המגיד ממזריטש)

תיקון הכוח המתאוה

את מעשה החטא אי אפשר להעלות לקדושה, מפני שהוא רע גמור, ואין לו תקנה אלא בביטולו ובהעברתו מן העולם. אך הכוח המתאוה שבעברה אינו רע, שהרי את עצם הכוח המתאוה אפשר לנצל גם לעברה וגם למצווה. כשאדם עושה תשובה על חטאיו, הוא מעלה ונושא את הכוח המתאוה שהיה מלוכש בעברה אל שורשו העליון.

(לקוטי תורה)

האבות מקטינים

"פוקד עוון אבות על בנים" (שמות לד,ז). הקב"ה עושה חסד לישראל בפקידת עוון האבות, כי בכך אשמת הבנים קטנה, שכן הדבר בא להם בירושה מאבותיהם.

(דמשק אליעזר)

בנים מזכים אבות

כאשר הקב"ה דן את האבות הוא זוכר גם את הבנים, את הזכויות של הבנים. אם הבנים עושים טוב, הם מזכים את אבותיהם.

(מהר"ם אלגזי)

ביקורת פתע

בהלה גדולה אפפה את העיירה ויז'ניציה שברומניה. "הרוסים באים!", נשמעו הקריאות מכל עבר.

השנה היא ת"ש. ברית המועצות תבעה מרומניה את השליטה בחבלי הארץ בסרביה ובוקובינה, שלטענתה היו שייכים לה לפני מלחמת העולם הראשונה. לרומניה לא הייתה ברירה אלא להיכנע לדרישה.

בעבור היהודים, תושבי האזורים האלה, זו הייתה בשורה מרה. הכול ידעו על רדיפת היהדות בברית המועצות, והם מיהרו לעזוב את בתיהם ולברוח לתוככי רומניה.

בין הנמלטים היה גם רבי אליעזר מוויז'ניץ, ה'דמשק אליעזר'. הוא שם את פעמיו לעבר העיר טמישבר, והתקבל בה בכבוד ובהערצה. אלא שהשמחה הייתה מוקדמת מדי.

באותה עת קמה ברומניה התנועה הנאצית. האווירה הורעלה בשנת ישראל. פקידי שלטון רבים ביקשו להרע ליהודים. יום אחד הגיעו גם אל רבי אליעזר מוויז'ניץ.

הרבי הואשם - לא פחות - בריגול. מאחר שבא מאזור הנתון לשליטת רוסיה, ודאי מרגל הוא. כל הניסיונות להכחיש את ההאשמה המגוחכת נפלו על אוזניים ערלות. השלטונות החליטו לגרש את הצדיק לכפר קימפל שבהרי הקרפטים.

החסידים נחרדו. זה היה מקום נידח, שתושביו איכרים גסים. שום יהודי לא התגורר בו. כיצד ישרוד שם הצדיק? עשו החסידים כל שבכוחם כדי להעביר את רוע הגזרה - לשווא.

הגיע יום הגירוש. אל ביתו של רבי אליעזר בא שוטר חמוש כדי ללוותו במסעו הארוך. מקורביו לא אמרו נואש, ובטרם נפרדו ממנו טלפנו לראש הקהילה היהודית בעיר דְּוּוּה, שבה הייתה הרכבת אמורה לעצור לזמן מה. "אעשה כל שביכולתי לסייע לרבי", הבטיח ראש הקהילה.

בדווה פעל מרכז רפואי ממשלתי, שמנהלו היה נוצרי ושמו ד"ר קאבה. הלה היה מיודד עם ראש הקהילה היהודית, והאחרון ביקש את עזרתו. כששמע הרופא שמדובר ברדיפה של אדם קדוש, ניאות להירתם למשימה. מוחו הגה תכנית מבריקה...

הרכבת נעצרה. אל קרונן של רבי אליעזר עלו שלושה אנשים. כשפגשו את השוטר המלווה הניחו בכף ידו

סכום כסף. "אינני יכול לשחררו", לחש השוטר. "לא ביקשנו זאת ממך", השיבו לו השלושה.

הם ניגשו אל רבי אליעזר, תפסוהו בזרועות והפילוהו ארצה. "הצילו! אדם התעלף!", החלו לצעוק. מהומה קמה בקרון. 'במקרה' חנה אמבולנס ליד התחנה. הצוות שבו מיהר לעבר הקרון. הרופא הבכיר שטיפל ברב היה מנהל המרכז הרפואי. הוא מיהר

להכין לרבי טופס אשפוז, ומסרו לידי השוטר המלווה. בתוך דקות כבר שוכן הרבי בחדרו שבמרכז הרפואי.

השמועה על הרבי הגדול המאושפז בעיר פשטה בקרב התושבים היהודים. רבים באו להתברך מפי הצדיק.

אולם לפתע אחזה חרדה את צוות המרכז הרפואי. הם נתבשרו כי

מאת מנחם ברוד

לומדים גאולה

חג לה' בגאולה

בבוא הגאולה יתוקן אחד העוונות החמורים ביותר בדברי ימי ישראל - חטא העגל. זה חטא חמור כל-כך, עד שהקב"ה הודיע כי בכל עת שיעניש את עם ישראל על חטאיו, יישא נעם את עונושו גם על חטא זה: "וביום פקדי, ופקדתי עליהם חטאתם". אך נאמר בכתבי האריז"ל (ספר הליקוטים ולקוטי תורה לאריז"ל פרשת תישא) שבזמן הגאולה יהפוך יום עשיית העגל לחג, ואז יתקיימו דברי אהרון "חג לה' מחר" - "ונמצא כי חג לה' מחר בעצם, ומחר זה לאחר זמן".

מקור הטעות

המפרשים מסבירים שכונתם המקורית של בני ישראל הייתה ליצור אמצעי שיסייע להם בעבודת ה'. בני ישראל לא ביקשו חלילה תחליף לקב"ה; הם חיפשו תחליף למשה רבנו. כך הם גם אומרים בפירושו: "כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים, לא ידענו מה היה לו". הם חיפשו גורם מקשר בינם לבין ה', כפי שהיה משה רבנו.

מחשבה זו היה לה על מה להתבסס. בני ישראל ראו שהקב"ה הוציאם ממצרים באמצעות משה דווקא. הם ראו שבחר לתת את התורה על-ידו. הם נוכחו שהקב"ה התלבש במשה, עד שכל מציאותו התאחדה עם הקדושה האלוקית ולא הייתה לו מציאות עצמית משלו. לכן התורה מכנה את משה 'איש האלוקים', שכן השכינה דיברה מתוך גרונו.

התאחדות זו של הקדושה האלוקית עם אדם, נשמה בגוף, מאפשרת קשר עמוק ופנימי יותר בין העם ובין הקב"ה. כאשר השכינה מדברת דרך גרונו של משה, היא נקלטת גם בשכל, ברגש ובאישיות הכוללת של האדם. כדי שמהותו הכוללת של האדם תתקשר עם הקב"ה, הבורא מתגלה על-ידי אדם, שאותו הכול יכולים לראות ולשמוע. כך נוצרת קרבה פנימית ומקיפה בין האדם לבורא. זה היה תפקידו של משה.

להיצמד לציון

כשבני ישראל ראו ש"בושש משה לרדת מן ההר", רצו ליצור בעצמם מציאות חדשה שתהיה מאוחדת לחלוטין עם הקב"ה, מציאות שבאמצעותה תחדור הקדושה האלוקית לכל חלקי העולם. בעת מעמד הר סיני ראו, כדברי חז"ל, את הקב"ה יורד עם מרכבתו העליונה (כמתואר בספר יחזקאל), וראו את 'פני שור' שבמרכבה - החליטו אפוא ליצור דבר דומה שיתאחד לחלוטין עם שורשו האלוקי. כך 'יצא העגל הזה', בדוגמת 'פני שור' שבמרכבה העליונה.

טעותם הגדולה הייתה המחשבה כי ביכולתם ליצור בעצמם את הדבר שהקדושה האלוקית מתמזגת עמו. כאשר הקב"ה בוחר לשכון במשה רבנו - זו תכלית הקדושה וחיוזק האמונה הטהורה. כשהקב"ה מצווה לעשות שני כרובים של זהב ולהעמידם על ארון העדות בקודש הקודשים - זה שיא הקדושה; ומבין הכרובים אכן נשמע ונתגלה דבר ה' - "ודיברתי איתך מעל הכפורת; מבין שני הכרובים". אך כאשר אדם מחליט על דעת עצמו לעשות דברים שבהם תשכון כביכול הקדושה - מזה עלולה להיווצר עבודה זרה בכל חומרתה. כשאדם מחליט ליצור 'מקשרים' בינו ובין הקב"ה, עלול להיווצר מזה מצב של 'שתי רשויות' ועבודה זרה ממש.

אולם בזמן הגאולה, על-ידי תשובה שלמה על חטא העגל, יבטא חטא זה עצמו את האחדות האלוקית המוחלטת, כנאמר חז"ל 'שעליידי תשובה שלמה' 'זדונות נעשים לו זכויות'. בזמן הגאולה יתגלה שהאחדות האלוקית מקיפה גם את הרע ואפילו את הדברים הנחותים ביותר, שגם הם משתתפים בסופו של דבר את הכוונה העליונה (ראה לקוטי שיחות כרך כד עמ' 10; כרך טז עמ' 414).

פרופסור מטעם משרד הבריאות בדרכו למקום לביקורת פתע.

הד"ר קאבה נבהל. הפרופסור נודע כאדם קפדן, השופט בחומרה כל ליקוי. מנהלי מרכזים רפואיים רבים שילמו במשרתם בעקבות ביקורות שלו. יום קודם לכן ערך ביקורת בעיר אחרת, מצא כשלים קלים, אך חולל מהומה רבתי והורה לעצור את מנהל המרכז הרפואי.

הד"ר קאבה ידע כי שהייתו של הצדיק במקום תעמוד לו לרועץ, שכן בביקורת יתגלה שהחולה אינו סובל משום מחלה. רק אחרי מסכת תחנונים והפצרות ניאות להסתכן ולהשאיר את הרבי בחסותו.

משלחת הביקורת הממשלתית הגיעה. כל החששות התאמתו. הפרופסור העצים כל ליקוי לממדים חמורים והשתלח בכעס בד"ר קאבה ובצוותו. נראה היה כי החליט מראש להפליל את המרכז הרפואי.

ד"ר קאבה כבר התחרט עמוקות על שהסכים להשאיר את הצדיק. היה ברור לו איך יגיב המבקר כשיראה את הרבי המתחזה לחולה.

הפרופסור נכנס לחדרו של הרבי, העיף מבט לעבר החולה, ולפתע קפא על עמדו. כעבור רגע ניתק ממלוויו ורץ אל הצדיק, כשהוא מחבקו ונופל על צווארו בהתרגשות. סבר פניו השתנה באחת, והוא שוחח עם הרבי בשמחה גלויה, כאילו היה מכר ותיק.

רק כעבור זמן רב נפרד מהצדיק, כשהוא פונה אל הד"ר קאבה ומבקשו להעניק לרבי את מלוא היחס שהוא ראוי לו. מאותו רגע חל מפנה בהתנהגותו. הוא כבר לא נראה חורש רע, אלא היה מחוייך וקשוב. סיכום הביקור היה חיובי, והפרופסור שיבח את המקום ואת מנהלו.

באווירה הידידותית שנוצרה תהה הד"ר לפשר יחסו לרבי.

"בילדותי", סיפר הפרופסור, "הייתי ילד מופרע. לא למדתי בבית הספר, אלא עסקתי בתגרות ובמעשי קונדס. יום אחד לקחני אבי לעיירה ויז'ניציה, אל הרבי הנמצא כאן, שיברכני. הרבי שאלני באיזה מקצוע רצוני לעסוק בבגרותי. עניתי לרבי שאיני חפץ ללמוד מקצוע.

"הרבי דיבר על ליבי. השבתי שאין בי סבלנות להשקיע בלימודים. הרבי ענה: 'אם תבטיח לי שלעולם לא תפגע ביהודי - אמליץ לך ללמוד רפואה ומבטיחך אני שתצליח בלימודיך'. וכך היה... ובכן, האם לא אעשה למען הרבי כל שביכולתי?".

(על-פי 'היו מספרים')

הסדנה שמלמדת למצוא גשר

החליטה מעצמה להתקרב למסורת, עד שנעשתה מקפידה על קלה כחמורה. כיום היא ובעלה שותפים במיזם 'התקשרות זוגית' - מחברים קצוות בבית, שמטרתו לסייע לזוגות שנקלעו לאותה התלבטות.

שניהם באו מרקע דומה. דיברו באותה שפה, אהבו אותם דברים, נהנו מאותם בילויים, חלקו אותם ערכים. ופתאום אחד או אחת מהם חזרו בתשובה, בעוד בן הזוג נשאר בעמדתו. מה קורה לזוגות האלה? איך נראית השבת? והמטבח? וחינוך הילדים? והתמונות בסלון? והספרים?

קונפליקטים שהולידו סדנה (צילום: קובי קלמנוביץ')

ניסיון אישי

"הניסיון שצברנו בחיינו הפרטיים ובעבודה עם זוגות אחרים הפך אותנו למקצוענים, וכך יכולנו לעזור לעוד זוגות, שרבים מהם סברו כי חיי הנישואים שלהם הולכים להתרסק", הוא אומר.

הרב עמי ברעם (45) ורעייתו אביטל עברו בדיוק את התהליך הזה. עמי נולד בצפון תל אביב ועבר מסלול שגרתי: בית ספר, צבא, טיול במזרח, אוניברסיטה. לאחר נישואיהם עברו בני הזוג להתגורר בגבעתיים. בהיותו בן 27, בעודו מחפש משמעות רוחנית לחייו, נקלע לבית חב"ד בעיר. "חיפשתי את עצמי במזרח ובסופו של דבר מצאתי את מבוקשי במרחק חמישים מטר מביתי", מספר עמי. "משהו שם תפס אותי, וכך התחלתי להתקרב ליהדות".

כיום, כמה מחברי הצוות של סמינר 'התקשרות זוגית' הם כאלה שחיהם הפרטיים ניצלו בזכות הסדנאות. "המסר שלנו למי ששרויים במצב כזה הוא - אל תפרקו את הבית", הוא אומר בנימה נחרצת. "אפשר לבנות ולמצוא את הדרך לחיות יחד, מתוך הבנה הדדית".

כלים להתמודדות

רעייתו של עמי לא ראתה בעין יפה את התקרבותו הפתאומית לדת. "הלכנו לרבנים וליועצים, ואיש מהם לא הצליח לתת לנו פתרון אמיתי", הוא מספר. "בדיוק בנקודה הזו פיתחנו סדנה פרטית בעברוננו, והיא נתנה לנו כלים להתמודד עליידי מציאת מכנה משותף וערכים הדדיים. הסדנה הזאת הצילה למעשה את חיי הנישואין שלנו".

כעבור זמן, לאחר שהחיים בבית התייצבו, גילתה רעייתו שהיהדות אינה 'מאיימת' כל כך, והיא

ללמוד לוותר

כשעמי מספר על המצבים שעמום הוא מתמודד מתברר שקשה להעלות על הדעת את הקשיים שחווים בני זוג שנקלעו למציאות הזאת. "עבדנו עם זוג שהגבר חזר בתשובה, ואילו האישה התנגדה לדת בחריפות ואף לא הסכימה לערוך שולחן שבת. האישה חזרה לבית הכנסת ואין לו שולחן שבת! הוא עמד על סף שבירה. לבסוף הם באו אלינו. נתנו להם כלים איך ליצור

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

שתייה מיין הקידוש

שאלה: מי שיוצא ידי חובת קידוש בשמיעה מאחר, האם הוא חייב לשנות מיין הקידוש?

תשובה: מצוות עשה מן התורה לקדש את יום השבת בדיבור, שנאמר (שמות כח): "זכור את יום השבת לקדשו", כלומר, זכרהו וזכירת שבת וקידוש, בכניסתו (קידוש) וביציאתו (הבדלה). תיקנו חכמים שתהיה זכירה זו על כוס של יין, בין בכניסת השבת ובין ביציאתה (ויש הסבורים שהבדלה אינה אלא מדברי חז"ל). כל מי שחייב בקידוש יכול להשמיע קידוש לאחרים ולהוציאם ידי חובתם.

המקדש חייב לשנות מכוס הקידוש "מלוא לוגמיו", שהוא רוב שיעור 'רביעית'. למנהג ארץ ישראל שיעורו 44 גרם יין. יש לשנות זאת בבת אחת, ואם שתה בהפסקות, כאשר השתיות

וההפסקות יחד נמשכו עד ארבע דקות, יצא ידי חובתו.

לכתחילה יש להחמיר כדעת הגאונים שהמקדש עצמו דווקא (בקידוש בלבד, לא בהבדלה וכו') ישתה כשיעור, אבל בדיעבד גם אם שתה אחד השומעים כשיעור, יצאו כל השומעים ידי חובתם.

האם אפשר לחלק שיעור זה בין השומעים? לפי דעת בעל התניא, שתייה של שניים, שכל אחד מהם שתה פחות מכשיעור, אינה מצטרפת. לפי המ'שנה ברורה וה'לקוט יוסף' יצאו בדיעבד ידי חובה אפילו אם חילקו את שיעור השתייה בין כל השומעים, ובלבד שסיימו זאת עד ארבע דקות.

אולם מצווה מן המובחר שיטעמו כל השומעים טעימה כלשהי מכוס הקידוש.

מקורות: שו"ע סי' רע"א סי' ג"ד ונו"כ ומשנ"ב. שו"ע אדמ"ר הזקן ס"א"ב, סכ"ד"כ. ילקוט יוסף ס"ל"ז. ש"ש כהלכתה (ח"ב) פמ"ח ס"ט"ד.

סעודת שבת, כשהערך המרכזי הוא משפחתיות, בלי שתיווצר אוירה של 'כפייה' מצד הבעל. לאחר עבודה משותפת הצליחו לקיים מדי שבוע סעודת שבת, ובהמשך עשו עוד צעדים".

לדבריו, כל אחד מבני הזוג צריך ללמוד לוותר. לפעמים הגבר הולך ערביערב לשיעורי תורה ומשאיר את אשתו לבדה. ברור שהיא עלולה לחוש עלבון. חינוך הילדים הוא אחד ממוקדי החינוך הגדולים. "לעיתים נדרשים פתרונות יצירתיים", הוא אומר. "הבריאות הנפשית של הילדים עומדת מעל הכול. אנחנו נעזרים ברבנים ובפסיכולוגים, כדי למצוא את הפתרונות הטובים והנכונים ביותר".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יש מה לספר!

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורטמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020